

Bilag

Udvalgets spørgsmål nr. 7-13 og indenrigsministerens svar herpå er optrykt som bilag til tillægsbetænkningen. De dokumenter, der er henvist til i sidste afsnit af besvarelsen af spørgsmål 7-9, er ikke optrykt

Spørgsmål nr. 7:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 20. maj 1997 fra Det Danske Center for Menneskerettigheder vedrørende Indenrigsministeriets høringsnotat angående lovforslaget, jf. bilag 13.

Spørgsmål nr. 8:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 16. maj 1997 fra Dansk Flygtningehjælp, jf. bilag 14.

Spørgsmål nr. 9:

I forlængelse af spørgsmål 7, jf. bilag 15, bedes ministeren specielt kommentere Det Danske Center for Menneskerettigheders udtalelse om, at det hørings svar, som centeret er refereret for at have givet, retteligt stammer fra Europa-Parlamentets henstilling om Schengen-samarbejdet.

Besvarelse af spørgsmål nr. 7-9:

Jeg kan henvise til vedlagte høringsnotat vedrørende Indenrigsministeriets bemærkninger til det af Dansk Flygtningehjælp i telefaks af 16. maj 1997 og af Det Danske Center for Menneskerettigheder i telefaks af 20. maj 1997 anførte lovforslag nr. L 222 af 10. april 1997 om ændring af udlændingeloven (Schengenkonventionen m.v.).

Kopi af UNHCR's »Memorandum af 10. maj 1996 til det hollandske formandskab for Schengen-samarbejdet« og Europa-Parlamentets »Beslutning af 11. marts 1997 om Schengen-samarbejdet nu og i fremtiden« vedlægges til orientering.

Spørgsmål nr. 10:

Vil ministeren yde lovteknisk bistand til et ændringsforslag, der sikrer, at en klage til indenrigsministeren over afvisning, jf. de foreslåede §§ 48 a-c til udlændingeloven, tillægges opsættende virkning?

Besvarelse af spørgsmål nr. 10:

Et sådant ændringsforslag vil kunne stilles til lovforslagets § 1, nr. 30, med følgende ordlyd:

»§ 48 d, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Klage har opsættende virkning.««

Indenrigsministeriet kan oplyse, at det allerede i dag følger af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 48, stk. 2, at klage over afvisning ikke har opsættende virkning. Den foreslåede § 48 d i lovforslagets § 1, nr. 30, medfører alene, at klageadgangen udvides til også at omfatte Udlændingestyrelsens afgørelser om overførsel eller tilbageførsel af en asylansøger efter reglerne i Schengen-konventionens kapitel 7 om, hvilket land der er ansvarligt for behandlingen af en asylansøgning.

I tilknytning hertil kan det bemærkes, at der alene kan ske afvisning til såkaldte sikre tredjelande, hvorved forstås lande, hvor asylansøgeren ikke er i risiko for forfølgelse eller for at blive videresendt til et sådant land. Det er således en betingelse for afvisning af en asylansøger til et tredjeland, at dette land efterlever flygtningekonventionen i praksis.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse vil en indførelse af opsættende virkning ved klager til indenrigsministeren over Udlændingestyrelsens afgørelser om afvisning (og overførsel eller tilbageførsel efter Schengen-konventionens regler) kunne medføre, at en asylansøger nægtes modtaget i et sikkert tredjeland, da afvisningen ikke umiddelbart vil kunne effektueres.

På den baggrund finder Indenrigsministeriet det ikke hensigtsmæssigt at indsætte en bestemmelse om opsættende virkning ved klager til indenrigsministeren over Udlændingestyrelsens afgørelser om afvisning.

Spørgsmål nr. 11:

Vil ministeren yde lovteknisk bistand til et ændringsforslag, der fastlægger, at en indbe-